

Práce se zabývá pojmem nekonečna u francouzského myslitele Emmanuela Lévinase. Výklad z formálního hlediska sleduje tento pojem jako jádro Lévinasova myšlení (3.1) a snaží se jej uchopit na základě distinkce mezi metafyzikou jakožto ontologií (3.2) a metafyzikou jakožto etikou (3.3). Fenomenální analýza zasazuje tento pojem do konkrétních „antropologických“ kategorií a explikuje způsoby, jimiž strukturuje vnitřní život Já (4.1), jeho existenci ve světě (4.2) a jeho vztah k bližnímu, ke smrti a k lásce, která vede k plodnosti (4.3). V dílčích výzkumech se práce zaměřuje na kontext Lévinasova myšlení a zkoumá jeho kořeny v Husserlově a Heideggerově fenomenologii (2.2), u myslitelů Martina Bubera a Franze Rosenzweiga (2.3) a u průkopníka filosofie subjektivity René Descarta (2.4).